

1923-09-23

AFSENDER

Fernanda Nylund

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Kauniainen (Finland)

Modtagersted:
Hellerup (Danmark)

Omtalte personer:
Felix Nylund
Joakim Skovgaard
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/II/5 - NO

DOKUMENTINDHOLD

Fernanda Nylund skriver et brev til Willumsen i anledning af hans 60års fødselsdag.

TRANSSKRIFTION

Grankulla. Finland. 13/9 23

Kære Willum!

Vi sidder oppe i det fjærne Finland og faar af og til Politiken, og i gaar fik vi den, og saa Dig fejret paa kryds og paa tværs med mange kloge og mange dumme Ord, og til det altsammen er jeg sikker paa, at Du siger, mens Din Latter klukker helt ned i Spidsen af Dit Bukkeskæg:

Det er ikke rigtigt. –

Kun en Ting er vel rigtigt, og det er, hvad Fatter Skovgaard gav i Fødselsd[a]gsgave: Ønsket om en stor Opgave til Dig, saa Din noksom besugne Mesteraand et eller andet Sted i Danmarks Land (helst i Hovedstaden) maa give sit Besyv med til Dannelsen af et nyt Skønhedsmoment dernede. For, ikke sandt? det er det vigtigste af alt; Dyrkelsen af Skønheden?! Som

vor "efter-Krigstid" fatalt har glemt. Ja, kære Willum det gør mig ondt, at vi netop nu er borte fra Landet; hvor vilde jeg ikke gærne være med til at fejre Dig, jeg husker maaske bedre end de fleste andre Dine TrængselsAar og – gaar Tiden ikke alligevel hurtigt? – nu er alt det forbi – gid Dine Laurbær, som nu lægges om Dit Bjærgmandsho'de, maa give Dig Lykke og Velbehag, saa Du atter kan føle Dig Tilpas hjemme og skabe nyt og skønt. Hvis I bryder Jer om det, skal jeg ved Lejlighed skrive om os selv, men dette kun som en Hilsen fra Din hengi[v]ne gamle Veninde
Fernanda

Hils Fru Willum og de to søde Pigebørn. Felix erklærer ikke at ville dele Papir med mig, men vil selv skrive med det første!

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *Det Store Relief* (1893-1928). Marmor, andre stenarter og forgyldt bronze, 440 x 646 cm. Statens Museum for Kunst (deponeret på J.F. Willumsens Museum), Acc 2

Vedhøjs, saa Du altid kan
spile Dig Tilpas hjemmel og
Skabe nyt og skönt.
Hvis I begynder for mig det,
skal jeg med Løjsen skrive
om og selv mere dette
Brev som en Bilsen
fra Den kære gamle
Veninde Anna

Kære Fru Willem og de to søde
Pigebørn. Jeg erkender ikke at
ville dele Papir med mig, men
vil selv skrive med det finste!

AT. 5-N 0

Franktulla. Finland. 13/9 23

Kære Willem!

Vi sidder alle i det
Hvide Finland og far af
gled Politikken, og i gær
fik vi den, og saa Dig først
paa kryds og paa tværs
med mange klage og mange
Stemme bød, og til det
alt sammen er vi sikker
paa, at Du siger, mens
Din Læser bliver med mig
i Epiden af det Brevhøjs.

Det er ikke rigtigt. —
Kun en Ting er ^{rigt} rigtigt, og det
er, hvad Fættur Skangaen
gav i Hørdadargone: fuset
ann en stor opgrove til Dig,
saa Din natsum besuigne
mesturhead et eller andet
Sted i Samuwrks Land
(helst i Handstadur)
maa give sit Besog med
til Sammelken af et nyt
Skandsmoment derude.
Der, kan saad? det er det
rigtige af al; Dydeken
af Skufedey. Sam

vor „Eftur-Heigsti“ talsed
her glemt. Ja, bare Willum
det giv mig andt, at vi
netap nu er loate fra
Landet; men vilde jeg
ikke gerne være med
til at fejre Dig, for hister
maaske bedre end de
fleste andre Dine Trodsdy,
aar ag — gav Tiden ikke
alligevel hurtigst nu er
alt det forbi — giv Dine
Sturkor, sam nu lages
ann Dit Bygymand hede,
maa give Dig Lykke og